

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd.

Mødet hævet Kl. 4⁴⁵.

197. Møde.

Tirsdag den 29. Juli Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd.

Finansministeren (Brandes): For den, der ønsker dette Lovforslag gennemført, er det en Glæde at kunne konstatere, at alle de Talere, der har haft Ordet i denne Sag, ikke alene Ordførerne for de forskellige Partier, men ogsaa Medlemmer af Partiernes, har udtalt deres Beredvillighed til at søge Sagen fremmet, og fremmet paa det forelagte Grundlag og hurtigt. Der er altsaa Enighed til Stede om Sagens Gennemførelse. Om nu denne Enighed gør stærk i Øjeblikket, beror paa, i hvor høj Grad det kan lykkes at fjerne de Uenighedspunkter, der trods denne store Enighed dog er til Stede. Det gælder baade store og smaa Spørgsmaal, og idet jeg ikke skal komme ind paa Enkeltheder, der er fremdragne under denne Forhandling, i alt Fald kun paa ganske faa, maa det være mig tilladt at udtale mig noget om de almindelige Synspunkter, der er fremførte, og derigennem atter om enkelte Spørgsmaal, der berører disse.

Selve dette, at dette Lovforslag skal gælde baade for Mænd og Kvinder, synes der ikke at være nogen Uenighed om. Vel har der været fremført Indvendinger derimod ud fra det Synspunkt, at Kvinder ikke skulde være saa vel skikkede til alle Embeder eller til at bestride Embedet saa fuldkomment som Mænd, saaledes at man ud fra Synspunktet: lige Løn for lige Arbejde ikke vil kunne gennemføre et

Forslag som dette. Men de, der har talt herfor, at lige Løn for lige Arbejde burde være et Princip, der skulde hævdes, har dog paa den anden Side ikke villet indsatte dette i Lovforslaget. Man har paa dette Punkt resigneret. Nu er jeg ganske vist ikke af den Mening, at slikt kan hævdes med Styrke overfor Spørgsmaalet: Mænds og Kvinders Arbejde, for det første fordi det bliver meget vanskeligt at afgøre Arbejdets Egenskab. Det er ikke ret let at paastaa, at en Kvinde i og for sig ikke skulde kunne gøre Arbejdet lige saa vel som en Mand, og det vil i det enkelte Tilfælde være endnu vanskeligere at fastslaa dette. Men naar der dernæst siges, at Kvinder paa Grund af en overhaandtagende Sygelighed hos dem, i alt Fald i Forhold til Mænd, ikke skulde være skikkede til at udføre det samme Arbejde som Manden, skulde man dog huske paa, at denne Kvindernes Sygelighed staar i stærk Forbindelse med deres Egenskab af Kvinder, paa den Maade, at man vel maa ønske, at denne Sygelighed kommer til Stede. Thi naar man i alle Lande, ogsaa her, er af den Mening, at Barnefødsler er sjældnere, end Samfundet kan ønske, at Føtbarns-Ægteskabet griber om sig, saa burde man neppe overfor et saadant Spørgsmaal som lige Løn for lige Arbejde fremføre denne Sygelighed, som i saa høj Grad skyldes Kvindernes naturlige Opgave i Livet. Tværtimod, da man vel maa ønske, at Kvinderne ikke tilsidesætter denne Opgave, maa man vel ogsaa ud fra dette Synspunkt være ret villig til at betale dem fuldt ud for deres Arbejde uden Hensyn til Sygeligheden. Jeg vil gerne fremføre dette, fordi det ikke er bragt frem under Debatten, og fordi jeg synes, her er et stort Samfundsproblem, som man ikke bør undlade at tage Hensyn til.

Et andet stort Spørgsmaal er Indførelsen af den glidende Skala. Dette har det ærede Medlem for Kellerup-Kredsen (N. P. Jensen) ud fra sin særlige Kundskab og ud fra tidligere Forsøg paa at indføre dette taget til Orde for, og mange har sluttet sig til ham, ligesom der ogsaa indenfor Kommissionen har været ikke ringe Stemning derfor. Det ærede Medlem gjorde i Gaar gældende, at vi i Øjeblikket var oppe paa en Højkonjunktur, som ganske utvivlsomt, ifølge historiske Erfaringer, vilde blive fulgt af et Prisdald. Deri tror jeg heller ikke, nogen vil være uenig med ham. Baade Videnskabsmænd og Praktikere vil hurtigt kunne enes om, at oven paa en saadan Prisstigning følger natur-